

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci navrhovatele: **HZH Březí, občanské sdružení v likvidaci**, se sídlem Březí 32, zast. Mgr. Jaroslavem Kazbundou, advokátem se sídlem Bohunická 238/67, Brno, proti odpůrci: **Obec Kluky**, se sídlem Kluky 5, zast. Mgr. Vojtěchem Metelkou, advokátem se sídlem Martinská 608/8, Plzeň, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán Kluky, schváleného usnesením zastupitelstva obce Kluky dne 13. 8. 2015, č. 53/2015, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 7. 2017, čj. 50 A 47/2017-77,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Navrhovatel **je povinen** zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti v celkové výši **6 353 Kč** k rukám jeho zástupce Mgr. Vojtěcha Metelky, advokáta se sídlem Martinská 608/8, Plzeň, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností napadl navrhovatel (dále „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byl zamítnut návrh na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu Kluky, schváleného usnesením zastupitelstva obce Kluky dne 13. 8. 2015, č. 53/2015 (dále jen „ÚP“).

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že stěžovatel je aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení ÚP, avšak jeho legitimace se vztahuje pouze k námitkám, které mohou souviset s právem na příznivé životní prostředí, jelikož stěžovatel je spolek, jehož činnost směřuje k ochraně přírody a krajiny a ochraně životního prostředí.

[3] Stěžovatel v žalobě namítal, že ÚP není dostatečně odůvodněn. Dle krajského soudu stěžovatel nespecifikoval, jak by taková vada zasáhla do jeho práva na příznivé životní prostředí. Krajský soud však dospěl k názoru, že ÚP obsahuje všechny povinné náležitosti, proto nepřezkoumatelný není.

[4] Krajský soud uvedl, že stěžovatel sám žádné námitky v procesu přijímání ÚP nevznnesl, proto ani nemůže požadovat přezkum námitek ostatních dotčených osob.

[5] Z § 53 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 14. 4. 2016, plyne, že je rozdíl mezi námitkami a připomínkami. Návrh vyhodnocení připomínek je předkládán příslušným dotčeným orgánům. Obsahuje-li vyhodnocení připomínek odkaz na stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny v tom, že záměrem nedojde k negativnímu ovlivnění přírody a krajiny, je takový odkaz na toto stanovisko zcela na místě.

[6] Z návrhu na zrušení ÚP ani ze spisové dokumentace neplyne, jak byl stěžovatel dotčen na svých právech na příznivé životní prostředí vymezením zastavitelných ploch. Nicméně dle akustické studie je zřejmé, že motokrosová dráha na ploše Z2.14 neomezuje výstavbu rodinných domů na okolních plochách. Dopravní obslužnost motokrosově dráhy je možná po pozemku č. X, což plyne z grafické části ÚP. Z dodatečného povolení stavby, které bylo v době vydání ÚP platné, plyne, že bylo možné zajistit připojení na inženýrské sítě.

[7] Dotčené orgány měly v rámci procesu přijímání územního plánu možnost vyjádřit stanoviska. Veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny se prosazuje právě prostřednictvím odborných stanovisek dotčených orgánů. Žádný dotčený orgán na úseku ochrany životního prostředí a veřejného zdraví negativní stanovisko nezaujal. Není tudíž důvodná námitka, že nebylo postupováno proporcionálně při hodnocení zájmů na ochranu životního prostředí a ostatních společenských zájmů.

[8] V obci se před schválením ÚP uskutečnila anketa, ve které většina hlasujících občanů vyjádřila podporu motokrosově dráze. Kromě připomínek stěžovatele není ve spise žádné vyjádření občanů obce, kteří by namítali narušení pohody bydlení emisemi z provozu motokrosově trati. Za takové situace a v případě souhlasných stanovisek dotčených orgánů není důvodná námitka upřednostnění zájmů úzké skupiny osob.

[9] Terénní úpravy pro provoz motokrosově dráhy byly provedeny bez stavebního povolení. Původní rozhodnutí o dodatečném povolení stavby bylo zrušeno pro rozpor s předchozím územním plánem z roku 2012. Tento rozpor byl shledán mezi textovou a grafickou částí. Z toho plyne, že územní plán z roku 2012 s motokrosovou dráhou počítal. Není proto důvodná námitka, že ÚP byl přijat z důvodu legalizace motokrosově dráhy.

pokračování

[10] Krajský soud dodal, že okolnosti, za kterých došlo k pronájmu motokrosové trati, nemohou být rozhodné pro přezkoumání ÚP.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření odpůrce ke kasační stížnosti

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že na ústním jednání krajský soud odmítl námitku hlukovou studií, jelikož stěžovatel není vlastník nemovitostí přilehlých k motokrosové dráze, avšak v odůvodnění napadeného rozsudku již uvedl, že hluková studie připustila překročení hlukových norem.

[12] Správní orgán při vydání ÚP pouze převzal stanoviska dotčených orgánů a nijak je nehodnotil.

[13] Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že občané obce s motokrosovou dráhou souhlasili, avšak členové stěžovatele jsou také občany obce. Ve spise jsou námitky pana H., člena stěžovatele, který užívá a vlastní nemovitosti v katastru obce.

[14] Anketa založená do spisu nesplňuje náležitosti petice – jednotliví respondenti nejsou náležitě identifikováni a anketu nelze užít jako důkaz.

[15] Ze spisu vyplývá, že výstavba motokrosové trati byla započata v rozporu s tehdy platným územním plánem. Nyní přezkoumávaný ÚP byl přijat pouze za účelem legalizace výstavby motokrosové dráhy. Není správný názor krajského soudu, že v předchozím územním plánu šlo pouze o rozpor mezi textovou a grafickou částí.

[16] Odpůrce ve vyjádření ke kasační stížnosti připomenul, že orgány ochrany přírody a krajiny dospěly k závěrům, že ÚP nemůže mít významný negativní vliv na předmět ochrany daných orgánů. Krajský soud dle odpůrce provedl i vlastní hodnocení daných stanovisek. Napadený rozsudek nelze považovat za nepřezkoumatelný.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[17] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[18] Podstatou kasačního přezkumu je přezkum rozhodnutí krajského soudu pouze v rozsahu námitek, které stěžovatel uvede (s výjimkami danými § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Stěžovatel musí zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové

námítky přípustné (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43).

[19] Stěžovatel již v žalobě namítal, že správní orgán pouze převzal stanoviska dotčených orgánů a nijak je nehodnotil. Krajský soud na tuto námitku uvedl, že v případě, že jsou tato stanoviska negativní, co se týče zásahu do chráněných zájmů, je to správný postup. Následně je i sám identifikoval a popsal. V kasační stížnosti stěžovatel pouze opakuje jeho nesouhlas s postupem odpůrce, aniž by jakkoliv rozporoval názor krajského soudu. Tato námitka se tak mívá s rozhodovacími důvody krajského soudu, a je proto nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[20] V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že krajský soud při ústním vyhlášení rozsudku odmítl jeho námitku týkající se hlukové studie, ale v písemném vyhotovení ji věcně posoudil. Krajský soud v písemném vyhotovení rozsudku na straně 4 v předposledním odstavci uvedl, že z návrhu na zrušení ÚP ani ze spisové dokumentace neplyne, jakým způsobem byl stěžovatel dotčen na svých právech na příznivé životní prostředí vymezením zastavitelných ploch. Následně krajský soud uvedl, že vznesená připomínka byla nicméně vypořádána odkazem na akustickou studii. Z uvedeného plyne, že krajský soud uvedl obě úvahy. Rozpor mezi vyhlášeným odůvodněním na ústním jednání a písemným vyhotovením tedy Nejvyšší správní soud neshledal.

[21] Není důvodná námitka, že členové stěžovatele jsou taktéž členy obce Kluky, a proto není pravdivé tvrzení, že všichni občané obce s motokrosovou dráhou souhlasili - ve spise mají být např. námitky člena stěžovatele pana H. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Ve správním spise jsou pouze připomínky (nikoliv námitky) stěžovatele (nikoliv pana H.) a společnosti E.ON týkající se kolize záměru plochy Z1.1 a Z 2.1 s elektrickým vedením (motokrosová dráha se nachází na ploše Z2.14 u JZ části obce Kluky). Námitky pak byly předloženy pouze panem B., který požadoval zařazení jeho pozemků par. č. X a X v k. ú. K. (SV část obce Kluky) do ploch určených k individuální výstavbě.

[22] Stěžovatel namítal, že anketa pořádaná v obci nesplňovala kritéria petice, proto nemůže být použita jako důkaz. Dle § 125 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 64 s. ř. s., za důkaz mohou sloužit všechny prostředky, jimiž lze zjistit stav věci. Z žádného právního předpisu neplyne, že by anketa musela splňovat kritéria petice, aby mohla být užita jako důkaz. Stěžovatel tento názor ani nijak více nevysvětlil. Tato námitka je proto nedůvodná.

[23] Nejvyšší správní soud souhlasí s názorem krajského soudu, že stěžovatel, jakožto spolek hájící příznivé životní prostředí, má oprávnění vznášet pouze námitky týkající se právě ochrany životního prostředí. Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, jakým způsobem se námitka přijetí ÚP pouze za účelem legalizace výstavby motokrosové dráhy přímo dotýká životního prostředí. K této námitce proto nebyl stěžovatel oprávněn. Nad rámec lze dodat, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS, uvedl takzvaný algoritmus přezkumu opatření obecné povahy. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní,

pokračování

prostorové a časové). V dalších krocích pak soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy a otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem (hmotněprávními předpisy), a zkoumá i soulad opatření obecné povahy se zásadou proporcionality. V žádném tomto kroku není povinnost soudů přezkoumávat účel přijetí územního plánu. Právní úprava ani nestanoví důvody, pro které je možné územní plán přijmout. Uvedení účelu přijetí územního plánu není ani jeho povinnou součástí (srov. zejména § 43 stavebního zákona).

IV. Závěr

[24] Z výše uvedených důvodů soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci při tom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[25] Stěžovatel neměl v řízení úspěch, proto nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Procesně úspěšný odpůrce má dle stejných ustanovení právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrce je pouze malou obcí a není tak personálně ani materiálně vybaven, aby řízení o kasační stížnosti zvládl i bez advokátního zastoupení. Nejvyšší správní soud tak neaplikoval výjimku z povinnosti hradit náhradu nákladů řízení, kterou většinou dodržuje u obcí větších (srov. přiměřeně usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2017, čj. 2 As 291/2016-40).

[26] Zástupce odpůrce v řízení o kasační stížnosti učinil dva úkony právní služby, kterými jsou vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“)] a vyjádření k návrhu na přiznání odkladnému účinku [§ 11 odst. 2 písm. a) AT]. Za vyjádření ke kasační stížnosti náleží zástupci odpůrce mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. AT]. Za vyjádření k návrhu na přiznání odkladnému účinku náleží odměna ve výši jedné poloviny z 3 100 Kč, tj. 1 550 Kč [§ 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 AT]. Oba úkony se zvyšují o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 AT. Celkem tedy 5 250 Kč. Ze spisu krajského soudu plyne, že zástupce odpůrce je plátcem DPH, proto se odměna zvyšuje o 1 103 Kč (21% z 5 250 je zaokrouhleně na celé koruny 1 103). Celkem je tedy stěžovatel povinen uhradit zástupci odpůrce 6 353 Kč do 30 dní od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. února 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu